

ingen Brænderier findes), men ogsaa disse Forretninger kunne udenfor Kjøbenhavn besørge ved Siden af de almindelige Toldforretninger, navnlig siden Landbrænderierne overalt ere aftagne i Antal. Derimod vil Jernbanetoldklareringen i de Byer, der have Stationer, bl. A. paa Grund af disses Afstand fra Havnene, saagodt som altid nødvendiggjøre forøget Personale, da Toldopsyn maa være til Stede ved de fleste Togs Ankomst, selv om der ikke altid er Forretninger at udføre for samme.

Udenfor Kjøbenhavn findes nu 82 Toldsteder, hvoraf dog 3, Christiansø, Anholt og Nørvig, fornemmelig have Betydning for Kontrolten, ligesom 5 Landgrændsetoldsteder med derved hørende Kontrolsteder i det Hele kun have faa indtægtgivende Toldforretninger og væsentlig ere oprettede for at lette Grændsebefolkningen de af Nærheden af et fremmed Toldgebet flydende Ulemper saameget som muligt — Intraderne have ved samtlige disse Landgrændsetoldsteder efter et treaarigt Gjennemsnit kun udgjort 18,519 Kr. aarlig. Organisationen og Behovet af Personale til de allerfleste Toldsteder er saaledes simpel og givet, idet Chefen i Reglen som bemærket varetager Opsyn, Kasse- og Regnskabsvæsen støttet af Assistentter og Medhjælpere; ved vigtige Kyststrækninger, ved Byer, der have en livligere Jernbanetrafik, uden at Jernbanestation og Havn staa i nær Forbindelse, ville derhos Kontrollører være nødvendige ligesom ogsaa ved de større Toldsteder, hvor Opsynet i det Hele mere og mere adskiller sig fra Regnskabs- og Kassevesenet, indtil man i Kjøbenhavn møder en mere koncentreret Ordning med Stablerne af forskellige hinanden overordnede Funktionærer til Ordens Overholdelse og Gensartetheds Tilveiebringelse.

Gensartetheden mellem Toldstederne og deres Forretningsgang søges tilveiebragt ved Overtoldinspektøren for Distrikterne og Nørrejylland, der under deres stadige Inspektioner sætte sig nøie ind i Alt, Toldstederne og deres Distrikter vedrørende og erhverve sig den Lokal- og Personalkundskab, hvortil Overtoldbestyrelsen saa væsentlig maa støtte sig. Chefen for det 3die Overtoldinspektorat nemlig Kjøbenhavns staa i et mere umiddelbart og stadigt Forhold til sit Distrikt paa samme Maade som Chefen for et Toldsted; ved den store Erfaring, han er istand til at erhverve sig som daglig ordnende de ind i hinanden gripende Forretninger og den umiddelbare Leilighed, han har til at se alt nyt fremkommende, er han derhos en vigtig Konsulent for Overbestyrelsen i alle Sager, ogsaa de ikke Kjøbenhavn direkte vedrørende.

Naar Forordningerne paa forøget Personale, uagtet Intraderne og derved Forretningerne siden 1869—70, da Toldindtagten med mere udgjorde ca. 17,364,000 Kr., ere flegne til over 22,500,000 Kr. i 1878—79 efter i 1875—76 at have været

25,089,000 Kr., dog kun i ringe Grad ere gaaede udover det ved Loven af 1870 normerede, fremgaar det allerede af det Ovenansførte, at Hovedmassen af Toldstederne ikke berøres, selv ved en forholdsvis Stigen af Indtægterne, saaledes at det kun bliver de større Toldsteder, hvis Personale maa forøges, ligesom Hensynet til Kystbefolkningen kun enkeltvis kræver Oprettelsen af en ny Post. Naar Personalet saaledes i Antal kun afviger lidt fra, hvad der tidligere er krævet, maa det imidlertid ikke overses, at selve Personalet efterhaanden er blevet mere og mere effektivt, idet de store Indstrækninger navnlig i højere Poster kun derved ere blevne mulige, at man ved Ansættelsen mere og mere kun har behøvet at tage Hensyn til selve Toldstatens Lærv, og de mange tidligere af andre Statshensyn Ansatte efterhaanden ere faldne bort. Kun naar dette hæves for Die, kan man forklare sig, at det absolute Antal navnlig af højere Embedsmænd stadig har kunnet nedsættes ogsaa efter 1851, thi mange Poster maatte under den gamle Ordning oprettes eller bevares paa Grund af den Anvendelse, der var blevet givet dem som Retræteposter for veltjente Militære, der som ikke uddannede for Toldfaget og indtraadte i dette i en ældre Alder maatte støttes af sideordnede og underordnede Funktionærer. Siden den Krigsministeriet forbeholdte Ret dels til Indstilling dels til Udnævnelse til nogle Embeder og Bestillinger under Toldvesenet ifølge Allerhøjeste Resolution af 30te September 1860 overgik til Finansministeriet, har ogsaa yderligere Reduktion end de ved Loven af 11te Marts 1851 fteet kunnet foretages, og medens Kongerigets Toldstyrke i 1861 indbefattede 65 Embedsmænd i 2den Lønningsklasse, 100 i 3die Klasse og 359 i 4de Klasse, findes der efter de nævnte Lovbestemmelser kun henholdsvis 46 i 2den Klasse, 94 i 3die og 396 i 4de, hvoraf endda henholdsvis 2, 5 og 43 ere ansatte ved Landtoldgrændsen og Krydstoldvesenet, som i 1861 ikke indbefattedes under Kongerigets Toldvesen.

Lovforslaget gaar som bemærket ikke ud paa gennemgribende Forandringer i det Bestaaende og afviger i Princip egentlig kun fra Loven af 2den Juli 1870 derved, at man har anset det for hensigtsmæssigt at komme bort fra det flere Steder tilbørlig paa Grund af Udviklingen bestaaende Underordningsforhold mellem tvende Toldsteder, at den overordnede Ledelse er overdraget en fælles Chef, medens den stedlige Styrelse det ene Sted besørge af en underordnet Funktionær, der paa Grund af Forholdene har maattet overtage Kasse- og Regnskabsvesenet, uden at Ansæret altid direkte paahviler ham, saaledes Forholdet mellem Præstø og Faxe, Vandholm og Maribo, Solstedro og Struer, Standerborg og Silkeborg, Hjørring og Løkken, medens der kun i Lilstedeværelsen af en ansvarlig Chef baade for Opsynsførelsen og Regnskabsvesenet ved hvert enkelt Toldsted kan